Pregaria.cat

Actua

Març, sinònim de veu femenina

Per GloriaA el dc., 17/03/2021 - 10:46

Si em fessin definir el mes de març des del cor, ho tinc clar. Un inici potent: fort, sincer i valent. Un inici de dones. Així és com ho hem viscut els matins del 8 i del 9 de març a la Fundació la Salut Alta. Em permeto presentar-me com a dona i com a creient en la fortalesa que ja no s'amaga dins nostre, per fortuna i providència.

El 8 de març, s'obria la porta a un "bon dia i feliç dia de la dona!" amb un somriure que lluïa orgullós per sota la mascareta. Als diferents espais, cinc grups de dones es trobaven davant una silueta masculina i una de femenina, i havien de pensar totes aquelles acciones que realitzen en el dia homes i dones per tirar la vida endavant, per arribar al benestar familiar. Es preveia el que la majoria pot pensar només llegir fins aquí: la silueta femenina s'omple més que la de l'home. Per tradició ha estat i és així. No obstant, els ulls al connectar amb el cor despertaven tot tipus d'opinions: és la igualtat una utopia? Fins a quin punt estem acceptant una obligació com a sinònim de violació? Els homes han arribat tant lluny com la societat espera però, han arribat tant lluny com les dones volem? Quins són els nostres drets?

Tenim drets com a dona, i molts encara se'ns estan vulnerant. Hi ha una necessitat que ens fa bategar el cor, i posem-nos serioses per dir-ho fermament: necessitem una igualtat d'oportunitats i de drets per escollir. És elecció nostra i no aliena el voler-los acceptar, el que no podem és no conèixer-ho, tenim dret a saber-ho i a poder parlar, en totes les ocasions. I tenim una gran responsabilitat a l'hora d'educar les futures generacions: el què diem i com actuem davant nens i nenes, marcarà l'educació com a camí amb oportunitats per a tothom.

Davant d'un mirall, les dones som més enllà de bellesa i feminitat: som fortalesa, responsabilitat, valentia, experiència, esforç, força i coratge. Afegiria una imatge de la Salut al mirall i diria: s'hi reflexa sororitat. Cada matí hi conviuen creences cristianes, musulmanes, atees i hinduistes, però hi tenen un lligam de fe que s'ha generat: la fe femenina. En nosaltres mateixes, com a dones.

Potser estem lluny d'aquell incendi de Nova York i d'aquelles veus femenines que van acabar calcinades fa més de cinquanta anys. Però hi ha moltes veus encara silenciades, com si un foc invisible se les hagués cruspit. Sort tenim de poder aixecar persianes a la Salut Alta i poder sentir veus fortes i esperançades, les veus de les dones. I que no callin mai més, ara és hora de parlar lliurement i a cor obert.